

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 5/13
V Lucemburku dne 22. ledna 2013

Rozsudek ve věci C-283/11
Sky Österreich GmbH v. Österreichischer Rundfunk (ORF)

Platné omezení nákladů na vysílání krátkých výňatků o takových událostech, které jsou vysoce zajímavé pro veřejnost jako fotbalové zápasy

Listina základních práv nebrání tomu, aby se finanční náhrada, kterou může majitel výhradních vysílacích práv požadovat za krátké zpravodajské příspěvky ostatních vysílatelů, omezovala na technické náklady

Směrnice „o audiovizuálních mediálních službách“¹ umožňuje všem subjektům televizního vysílání usazeným v Unii zhotovovat krátké zpravodajské příspěvky z událostí vysoce zajímavých pro veřejnost, které jsou předmětem výhradních vysílacích práv. Krátké výňatky lze volně vybrat ze signálu majitele výhradních práv, který může požadovat finanční náhradu pouze ve výši dodatečných nákladů vzniklých přímo při poskytování přístupu k signálu.

Sky Österreich tyto finanční podmínky zpochybnila v rámci sporu s ORF (rakouský veřejnoprávní subjekt vysílání). Sky šíří prostřednictvím satelitu kódovaný digitální televizní program „Sky Sport Austria“ a získala výhradní práva k televiznímu vysílání zápasů Evropské ligy v sezónách 2009/2010 až 2011/2012 na rakouském území. Tvrdila, že každoročně vydává na licenci a výrobní náklady částku několik milionů eur. KommAustria, rakouský regulační orgán v oblasti komunikací, jí přitom vytýkal, že ORF poskytla právo na krátké zpravodajské příspěvky bez zohlednění uvedených výdajů. Náklady vzniklé přímo při poskytování přístupu k satelitnímu signálu v tomto případě nevznikly.

Bundeskommunikationssenat (nejvyšší spolková rada pro komunikace, Rakousko), které byl tento spor předložen, se Soudního dvora dotázala na to, zda je směrnice „o audiovizuálních mediálních službách“ slučitelná s Listinou základních práv Evropské unie zaručující právo na vlastnictví a svobodu podnikání, když omezuje předmětnou finanční náhradu na dodatečné náklady vzniklé přímo při poskytování přístupu k satelitnímu signálu.

Soudní dvůr v rozsudku z dnešního dne odpověděl, že Listina takovému omezení nebrání.

Pokud jde o **ochranu vlastnictví** jakožto základního práva, Soudní dvůr uznal, že výhradní vysílací práva, jako jsou práva nabytá společností Sky, mají majetkovou hodnotu a nejsou to pouhé zájmy či šance obchodního charakteru. V době, kdy Sky tato práva smluvně nabyla (tj. v srpnu 2009), však již bylo právo na krátké zpravodajské příspěvky upraveno unijními právními předpisy a finanční náhrada byla omezena na dodatečné náklady vzniklé přímo při poskytování přístupu k satelitnímu signálu². Společnost Sky se tedy nemůže dovolávat nabytého právního postavení umožňujícího jí nezávislý výkon výhradního vysílacího práva. Sky proto nemůže požadovat ochranu vlastnictví poskytovanou Listinou základních práv.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (Úř. věst. L 95, s. 1, oprava Úř. věst. L 263, s. 15).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 332, s. 27) totiž vstoupila v platnost dne 19. prosince 2007 a měla být provedena členskými státy nejpozději do 19. prosince 2009.

Soudní dvůr naopak konstatoval, že sporná právní úprava omezuje svobodu podnikání. Brání totiž majiteli výhradních vysílacích práv zejména v tom, aby svobodně určil cenu, za niž poskytne přístup k svému signálu, a přenesl tak na subjekty televizního vysílání, které zhotovují krátké zpravodajské příspěvky, náklady na získání těchto práv.

Soudní dvůr však zdůraznil, že zvláštnost svobody podnikání coby základní svobody spočívá v tom, že může být předmětem široké škály zásahů ze strany veřejné moci, jimiž lze ve veřejném zájmu stanovit hranice pro výkon hospodářské činnosti. Tato okolnost se odráží zejména ve způsobu, jímž je nutno uplatňovat zásadu proporcionality.

Soudní dvůr dospěl k závěru, že sporné omezení svobody podnikání je odůvodněné a je v souladu zejména se zásadou proporcionality.

Toto omezení totiž sleduje cíl obecného zájmu, aniž zasahuje do podstaty svobody podnikání, jelikož má chránit základní právo přijímat informace a podporovat pluralitu, jež zaručuje Listina. Soudní dvůr v této souvislosti uvedl, že počet případů, kdy jsou výhradně prodávána práva k událostem vysoce zajímavým pro veřejnost, v současnosti stoupá a je s to značně omezit přístup veřejnosti k informacím o těchto událostech.

Sporné omezení je navíc s to zaručit, že bude dosaženo sledovaného cíle ochrany obecného zájmu, a je k tomu nezbytné. Unijní zákonodárce mohl legitimně dospět k závěru, že právní úprava, která stanoví finanční náhradu přesahující výši dodatečných nákladů vzniklých přímo při poskytování přístupu k signálu, by neumožnila dosáhnout tohoto cíle stejně účinným způsobem.

Sporná právní úprava musí být konečně považována za přiměřenou. Vzhledem k významu, jaký požívá ochrana základního práva přijímat informace, svoboda, jakož i pluralita médií zaručená Listinou na jedné straně a ochrana svobody podnikání zaručená Listinou na straně druhé, mohl unijní zákonodárce přijmout taková pravidla omezující svobodu podnikání, jako jsou předmětná pravidla, a s přihlédnutím k nutnému vyvážení dotčených práv a zájmů upřednostnit přístup veřejnosti k informacím před smluvní volností.

Sporná právní úprava zejména nastoluje spravedlivou rovnováhu mezi základními právy a svobodami, o něž se jedná v tomto případě. Směrnice „o audiovizuálních mediálních službách“ totiž stanoví, že krátké zpravodajské příspěvky mohou být zhotoveny pouze pro obecné zpravodajské pořady, a nikoli například pro zábavní programy. Tyto krátké výňatky navíc nesmí být delší než 90 sekund a musí být uveden jejich původ. Směrnice kromě toho nevylučuje, že majitelé výhradních vysílacích práv bude moci svá práva využívat za úplat. Nemožnost proplacení prostřednictvím náhrady, jakož i případné snížení obchodní hodnoty těchto výhradních vysílacích práv může být dále v praxi zohledněna při smluvních jednáních o nákupu dotčených práv a může se odrážet v ceně zaplacené za tuto koupi.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106